

Sygn. akt III KO 105/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie R. K. i M. A.

oskarżonych o czyny z art. 263 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 18 października 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Miechowie

zawartego w postanowieniu z dnia 7 września 2022 r.,

sygn. akt II K 156/22

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 7 września 2022 r., sygn. akt II K 156/22, Sąd Rejonowy w Miechowie zwrócił się w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, powołując się na przesłankę dobra wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że: „sędziowie tut. Sądu orzekający w II Wydziale Karnym są wyłączeni od rozpoznania niniejszej sprawy (w tym jeden z sędziów z uwagi na fakt, że zna osobiście jednego z oskarżonych i matkę drugiego, a tut. Sąd jest jednostką niewielką), oskarżony R. K. jako funkcjonariusz policji współpracował z tutejszym sądem, a sędziowie którzy na chwilę obecną mogą rozpoznać niniejszą sprawę orzekają w wydziale cywilnym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Treść postanowienia Sądu Rejonowego w Miechowie i jego uzasadnienie prowadzą do wniosku, że podstawą przekazania sprawy II K 156/22 w trybie art. 37 k.p.k. miałby być fakt, że wszyscy sędziowie orzekający w wydziale karnym zostali wyłączeni od jej rozpoznawania, w tym m.in. z uwagi na znajomość o charakterze towarzyskim z jednym z oskarżonych i matką drugiego z nich oraz współpracę służbową oskarżonego R. K., będącego funkcjonariuszem policji, z Sądem Rejonowym w Miechowie, wskutek czego jedynie sędziowie orzekający w wydziale cywilnym są w stanie rozpoznać tę sprawę. Przedmiotowy wniosek stanowi więc próbę uchylenia się Sądu Rejonowego w Miechowie od rozpoznania sprawy tylko z tego powodu, że wykracza ona poza obszar specjalizacji zawodowej wyznaczonego w losowaniu referenta z wydziału cywilnego. Tego rodzaju argument nie może być uznany za okoliczność wskazującą na wystąpienie obaw o naruszenie dobra wymiaru sprawiedliwości (tak też m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2022 r., sygn. akt V KO 32/22).

Dobro wymiaru sprawiedliwości może być podstawą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu między innymi w takich sytuacjach, w których postronny, obiektywnie oceniający okoliczności procesowe sprawy obserwator postępowania, świadomy jednak podstawowych reguł rządzących procesem karnym oraz roli i umiejscowienia organów postępowania, mógłby powziąć uzasadnione wątpliwości co do tego, czy sąd właściwy jest w stanie sprawę taką w sposób obiektywny i bezstronny rozpoznać. Brak doświadczenia zawodowego w stosowaniu innej niż dotychczas procedury z pewnością wymaga od sędziego większego nakładu pracy, ale nie pozbawia stron prawa do rozpoznania sprawy przez bezstronny i niezawisły sąd, a nadto stanowi zwyczajny element praktyki sądowej, który znajduje uzasadnienie zwłaszcza w tak małym sądzie, jak Sąd Rejonowy w Miechowie, w którym orzeka tylko kilku sędziów.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[as]

